

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. BLS-401-00800

Den 27. april 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 22. april 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 16 til forslag til lov om havstrategi (L107), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra SF.

Spørgsmål nr. 16

Kan ministeren fremvise juridisk belæg for, at det for nuværende ikke er hverken nødvendigt eller muligt at ændre sektorlovgivningerne, således at disse får selvstændig handlepligt i forhold til at forhindre forringelser? Og vil ministeren oplyse, med hvilken lovhjemmel sektorministrene kan gribe ind overfor forhold, der er i modstrid med EU's havstrategidirektiv, EU's vandrammedirektiv og/eller Natura 2000-direktiverne?

Svar

Det fremgår af min tidligere besvarelse af spørgsmål nr. 8, at havstrategidirektivet ikke indeholder krav om gennemførelse af foranstaltninger forud for det tidspunkt, hvor havstrategiernes indsatsprogrammer iværksættes. Det fremgår yderligere af min tidligere besvarelse af spørgsmål nr. 6, at det først er i forbindelse med fastlæggelsen af de foranstaltninger, der skal indgå i indsatsprogrammerne, at en aktiv handlepligt kan præciseres nærmere i sektorlovgivningen. Det er fortsat min vurdering, at dette stemmer overens med direktivets krav.

Det fremgår i øvrigt af lovforslagets § 18, at statslige, regionale og kommunale myndigheder ved udøvelsen af beføjelser i medfør af lovgivningen er bundet af de miljømål og indsatsprogrammer, der fastsættes efter loven.

For så vidt angår vandrammedirektivet bestemmer lov om miljømål mv. for vandressourcer og internationale naturbeskyttelsesområder i § 3, stk. 2, at statslige myndigheder, regionsråd og kommunalbestyrelser er bundet af vandplanen og af den kommunale handleplan og skal sikre gennemførelse af indsatsprogrammet og den kommunale handleplan. Dette sker ved myndighedernes udøvelse af deres beføjelser i de forskellige love, de administrerer, herunder regler om krav om begrænsning af forurening, regler om vandløbsvedligeholdelse o.l.

Habitatdirektivet rummer en handlepligt for myndighederne til at gennemføre passende foranstaltninger for at undgå forringelser af naturtyper og leve-

steder for arter samt betydelige forstyrrelser af arter (artikel 6, stk. 2) i Natura 2000-områder, dels at sikre, at nye planer og projekter ikke skader udpegede Natura 2000-områder. Desuden skal medlemslandene gennemføre de nødvendige bevaringsforanstaltninger, jf. artikel 6, stk. 1.

Direktivets krav efter artikel 6, stk. 2-3, er indføjet i den respektive sektorlovgivning, der regulerer aktiviteter på havet, herunder i råstofloven, fiskeriloven, love på energiområdet og kystbeskyttelsesloven. Desuden er der tilsvarende regler på vej i forhold til forsvarets aktiviteter. På Miljøministeriets område er reglerne om konsekvensvurdering samlet i den såkaldte habitatbekendtgørelse (bkg. 408).

Karen Ellemann

/

Helle Pilsgaard